

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 8. Pœnitentia compescit tempestatem, à qua fuerat, & ipsa Alphonso
regi obiecta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](#)

74 Cap. IV. Fulmina Pharaonem

mina jacebant, ex quo & cunctate confusi, & repleti perturbatione cadebant. Interfecti sunt autem viginti millia, quingenti, & equites sexcenti. Olim duo fulmina belli Scipiade dicebantur. Hi duo Angeli, immo quinque, an non aequius belli fulmina poterat appellari? Machabaeo autem, an fulmen non profuit? exercitum totum Israëlitarum, immo cœlū ipsum defendit, ut verè fulminatrix legio posset appellari. Quin & tibi, Rex Alphonse, profuit: terruit, ut resipisceres; & vel iam tonat, ut minis erudiaris. Adhuc misericordiam sperare potes, si te finis doceri; sin in amentia tua perseueras, & fulmen, & æternos ignes expecta, in poenam desperatorum, creatos;

Pla. 97.4. Tunc demum ignis in conspectu eius exardescet, & in circuitu eius tempestas valida. Nunc tantum præluditur. Nunc fulgurantem vidisti: nisi in tempore sapi, experieris fulminantem DVM. Tunc idem hoc tibi, quod bene promeritus fueris, conduplicabitur.

§. VIII.

Poenitentia compescit tempestatem, à qua fuerat, & ipsa Alphonso Regi obiecta.

Rex & oratione ista fulminatus, & metutam tremendæ tempestatis iam antè perculsus, primùm cœpit, publicè, nefandas suas blas-

blasphemias retractare, ac illud: *Bene omnia fecit*, profiteri. Deinde instantis mortis gehennæque formidine, eidem Eremitæ peccata sua voluit confiteri. Mox, magno animi mœrore, ac eiulabili pœnitudine doluit, à ſe Numen, tantâ ſtultiâ, quantâ superbiâ offendum. Secutæ ſunt dolorem hūc amarissimæ lachrymæ. Stupendum dictu, quò ille vehementius fleuit, eò ſe magis fregit tempeſtas; quæ tanto ſerenor effecta eft, quanto ille vberiores imbræ fudit lachrymarū. Neq; deſijt ille infanias ſuas antè deplorare, quam Deus & cælum ad liquidum tranquillaretur. Sic fulminat misericors Dominus: vt oſtendat superbis errorē ſuū; ad modestiam eos redigit, docetq; vel in hoc, magnam eſſe fulgurum, tonitruum, fulminumque utilitatem. Alphonsus certè aliter, poſt illa, ſensit, aliter vixit, pięq; pœnitentiâ aetâ, apud Hispalim, defunctus, cor ſuū euiſcerari, Murtiā deferri, & in templo S. Mariæ, quod magnificè conſtruxerat, ſepeliri jussit. æternum diuinæ potentiaæ, patientiæque monimentum. Ita, qua potentia, Apollinis in Daphne idolum, ac Iuliani Apostate, contra Babylā martyrem, insolentiam fulmen deiecit, d̄ciecit & superbiam Alphonsi.

Baron. in
Martyrol.
24. Ian.

§. IX.